Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 4. Warszawa, dnia 20 lutego 1934 r. Rok XVII.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. Nr. 30-400 „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu", zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Daniłowiczowska Nr. 1. Telef. 696-87.

TREŚĆ:

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

I. ROZPORZĄDZENIA I ZARZĄDZENIA MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 17 — 24.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. 12.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 34 — 41.

A.

I. Rozporządzenia i Zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

33.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 9 lutego 1934 r.

w sprawie studjum śledczego dla komendantów wojewódzkich Policji Państwowej.

Na podstawie art. 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 27 z 1931 r.), zmienionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 740), zarządzam utworzenie przy Szkole dla oficerów w Warszawie w terminie do dnia 15 marca 1934 r. 6-tygodniowego studjum śledczego dla komendantów wojewódzkich Policji Państwowej.

Program studjum obejmujący 4 grupy naukowe — w załączniku.

Wyznaczenie kierowników poszczególnych grup programu oraz wykładowców, jak również wydanie innych potrzebnych zarządzeń — poruczam Komendantowi Głównemu Policji Państwowej.

(—) *Pieracki*
MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Załącznik do zarządzonia Ministra Spraw Wownętrznych z dnia 9 lutogo 1934 o.

PROGRAM

studjum śledczego dla komendantów wojewódzkich Policji Państwowej.

	Ilość godzin
Grupa I.	
Organizacja i kontrola służby śledczej pod kątem osiągnięcia najwyższej sprawności śledczej wszystkich jednostek policyjnych	20
Grupa II	
Antropologja kryminalna w świetle najnowszych badań z uwzględnieniem jej wpływu na polskie ustawodawstwo karne . .	35
Grupa III.	
Stronnictwa polityczne	30
Grupa IV.	
Najnowsze prądy w dziedzinie taktyki i techniki kryminalnej	190

34.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 9 lutego 1934 r.

w sprawie kursu specjalnego dla komendantów posterunków Policji Państwowej.

Na podstawie art. 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej, w brzmieniu obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 27 z 1931 r.), zmienionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 740), zarządzam utworzenie przy Szkole dla oficerów w Warszawie w terminie do dnia 15 marca 1934 r. $2^1/_2$-miesięcznego kursu specjalnego dla komendantów posterunków Policji Państwowej.

Kurs liczyć będzie do 100 uczniów.

Program kursu, jak w zarządzeniu z dnia 16 maja 1933 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 8 z dnia 20 maja 1933 r., poz. 116) w sprawie kursu specjalnego dla komendantów posterunków Policji Państwowej.

Uczniowie, którzy ukończą kurs z wynikiem dodatnim, otrzymują odpowiednie zaświadczenia.

Wyznaczenie fachowo-naukowego kierownictwa kursu oraz jego personelu, wyznaczenie kandydatów na kurs, określenie sposobu oceny postępów w nauce, ustalenie wzoru zaświadczenia, jak również wydanie innych potrzebnych zarządzeń — poruczam Komendantowi Głównemu Policji Państwowej.

(—) *Pieracki*
MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

35.

OKÓLNIK Nr. 17

z dnia 12 lutego 1934 r.

o szkodach wyrządzonych podczas ćwiczeń wojskowych — (likwidacja; koszty diet i podróży członków komisyj i wynagrodzenia rzeczoznawców)

(Nr. Wojsk. G-4-1-1)

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Przy stosowaniu w praktyce przepisów art. 49 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 681) powstały wątpliwości co do tego jaka władza powinna ponosić:

1) koszty podróży i diet członków komisyj, powoływanych w myśl wskazanego wyżej artykułu oraz

2) koszty wynagrodzenia miejscowych rzeczoznawców, powoływanych do współpracy z komisjami.

Wyjaśniając kwestję oznaczoną punktem 1, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, że koszty podróży i diet członków komisyj, o których wyżej mowa, ponosi w myśl ogólnej zasady budżetowej ta władza, której przedstawiciele wchodzą w skład komisji.

Co się tyczy wątpliwości poruszonej w punkcie 2, to sprawa wynagrodzenia rzeczoznawców uregulowana została szczegółowo przez Ministerstwo Spraw Wojskowych art. 25 instrukcji budżetowo - rachunkowej służby intendentury Nr. 4950-12 Wydz. Budż. Rach./33 z dn. 19.VII. 1933 r.

Stosownie do tej instrukcji wydatki związane z wynagrodzeniem rzeczoznawców obowiązane są pokrywać władze wojskowe z tego samego działu budżetowego, co wynagrodzenie za szkody polowe.

W wypadku zatem odmownego załatwienia przez oddziały wojskowe sprawy wynagrodzenia rzeczoznawców, należy zwracać się do właściwego D. O. K. z powołaniem się na art. 25 wymienionej instrukcji.

(—) *Wyszyński mjr.*
DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO

36.

OKÓLNIK Nr. 18

z dnia 13 lutego 1934 r.

o wzorze druku „karta indywidualna" — zastosowanie nowego wzoru.

(Nr. Wojsk. A. 1-6-2)

Do

P. P. Wojewodów oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Nowe rozporządzenie wykonawcze do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym, którego projekt obecnie znajduje się w fazie uzgadniania międzyministerjalnego przewiduje między innemi zmianami, zmianę wzoru karty indywidualnej.

Wobec tego, że sposób prowadzenia ewidencji wojskowej zostaje zmieniony już przy poborze rocznika 1913 zachodzi wbrew przewidywaniom wyrażonym w piśmie okólnem z dnia 26.VI.33 Nr. Wojsk A 8/24/2 konieczność zastosowania przy poborze rocznika 1913-go nowego wzoru karty indywidualnej, która pod względem treści jest dostosowana do wymagań nowej ewidencji wojskowej.

Wobec powyższego władze, przeprowadzające pobór, powinny zaopatrzyć się w druki „karty indywidualnej" ściśle według wzoru załączonego, gdyż wzór ten poza treścią merytoryczną jest opracowany zgodnie z przepisami o normalizacji druków.

Nakład druków zasadniczo nie powinien przekraczać ilości potrzebnej na jeden rok.

W związku z dodaniem w nowym wzorze „karty indywidualnej" m. in. rubryki „język macierzysty" należy i w listach poborowych dodać tę rubrykę, dzieląc w tym celu rubrykę 8-mą „Narodowość" na dwie części w ten sposób, aby rubryka „język macierzysty" wypadła nad rubryką „Narodowość".

Wprowadzony w roku bieżącym przez władze wojskowe nowy sposób prowadzenia ewidencji wojskowej nie wymaga już przesyłania (wypożyczania) przez powiatowe władze administracji ogólnej list poborowych do P. K. U.

Ewidencja wojskowa będzie prowadzona w myśl przepisów „Ew. 1/33" (część II § 1 ust. 5-ty oraz § 126).

(—) *Wyszyński mjr.*
DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO.

Załączniki do Okólnika Nr. 18.

ORZECZENIE				
Stawiennictwo				
drugie		pierwsze		
cm.	Kat. B. §§..........	cm.	Kat. B. §§..........	Wzrost
kg.		kg.		Waga
cm.		cm.		Obwód klatki piersiowej
cm.		cm.		Wysokość rozkrocza
				Bystrość wzroku
				Typ budowy fizycznej

Format papieru 210×148 (A_5).

Wzór Nr. ....

KARTA INDYWIDUALNA

Rocznik ....
Powiat ....
Nr. listy poborowej ....
Imię ojca ....
Imię i nazwisko ....
Panieńskie matki ....
Miejsce zamieszkania poborowego ....
....
....

....
....
(Nazwisko i imię poborowego)

Stawiennictwo ....
....
(miejscowość)
dn ..../.......... 193...... r.

Wzrost	Waga	Obwód klatki piersiowej	Wysokość rozkrocza	Bystrość wzroku	Typ budowy fizycznej
cm.	kg.	cm.	cm.		

Znaki:

Orzeczenie i wniosek lekarzy kom. pob. w/g wojsk. przepisów sanit. 5/30

Wysłać na ekspertyzę celem zbadania:

Język macierzysty ....
Narodowość ....
Wyznanie ....
Wykształcenie ....
....
....
Zawód cywilny ....
....

Opis stanów chorobowych:

Kategorja
....
§§ ....
....

....
(podpisy lekarzy)

....
(podpis przewodniczącego)

Odcisk palca

Kary adm. i sądowe

Orzeczenie komisji poborowej:
....
dn........../..........193...... r. ....
(podpis przewodniczącego)

Przeznaczenie:
....
....
(podpis wojsk. człon. kom. pob.)

(linja obcięcia)

37.

OKÓLNIK Nr. 19

z dnia 8 lutego 1934 r.

o nadawaniu wysłużonym podoficerom zawodowym wakujących w służbie samorządowej stanowisk, uprawniających do zaopatrzenia emerytalnego.

(Nr. SS 41-193-1)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Prezydenta Miasta Warszawy.

W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 434) w sprawie trybu nadawania stanowisk w cywilnej służbie państwowej, samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych wysłużonym podoficerom zawodowym wojska lub marynarki wojennej — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, jeżeli chodzi o nadawanie stanowisk w służbie samorządowej, wyjaśnia co następuje:

1. Przez wysłużonych podoficerów zawodowych mają być obsadzane tylko te wakujące stanowiska w służbie samorządowej, odpowiadające stanowiskom III (ewent. II) kategorji lub stanowiskom niższych fankcjonarjuszów w służbie państwowej, które uprawniają do zaopatrzenia emerytalnego.

Jakie stanowiska w służbie samorządowej odpowiadają wymienionym wyżej stanowiskom i które z nich uprawniają do zaopatrzenia emerytalnego określają: rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 30.XII.24 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1073) w brzmieniu ustawy z dnia 15.3.32 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 345) oraz statuty służbowe wzgl. etatów stanowisk służbowych i statuty o zaopatrzeniu emerytalnem poszczególnych związków samorządowych.

2. O ile w myśl postanowień miejscowego statutu kandydat winien odbyć służbę przygotowawczą (praktykę, kurs) należy o tem zakomunikować w zawiadomieniu o wakującem stanowisku.

3. Przedstawieni przez Ministra Spraw Wojskowych na wakujące stanowiska kandydaci w czasie odbywania służby przygotowawczej nie otrzymują wynagrodzenia ze związku samorządowego, gdyż na czas pełnienia służby przygotowawczej otrzymują urlop, zachowując prawo do pobierania uposażenia z tytułu służby wojskowej (art. 121 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z 7.X.32 Dz. U R. P. Nr. 89, poz. 747 i art. 77 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 7.3.28 r. Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 85 z 1933 r.).

4. Obowiązek zawiadamiania Min. Spraw Wojskowych o wakujących stanowiskach dotyczy tylko stanowisk odpowiadających stanowiskom III kat.: tudzież stanowiskom niższych funkcjonarjuszów służby państwowej. Ponieważ § 16 rozporządzenia Rady Ministrów przewiduje możność obsadzania przez wysłużonych podoficerów zawodowych także i stanowisk odpowiadających II kategorji, przeto organa związków samorządowych powinny o wakujących stanowiskach tej kategorji zawiadamiać bezpośrednio Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, które porozumiewać się będzie w tych sprawach z Min. Spraw Wojskowych.

5. Na obszarze województwa śląskiego zgodnie z postanowieniem ustawy konstytucyjnej z 15.7.20 r., zawierającej statut organiczny województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 497) w brzmieniu ustawy konstytucyjnej z 8.3.21 (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 146) pierwszeństwo przy obsadzaniu stanowisk przysługuje tym tylko kandydatom z pośród wysłużonych podoficerów zawodowych, którzy pochodzą ze Śląska.

6. W sprawie nadawania wysłużonym podoficerom zawodowym stanowisk w służbie państwowej wydany został okólnik Nr. 91 z dn. 4.X.33 Nr. Pers. 1206/5.

Powyższe należy podać do wiadomości i stosowania wszystkim związkom samorządowym.

(—) *Korsak*
PODSEKRETARZ STANU

38.

OKÓLNIK Nr. 20

z dnia 13 lutego 1934 r.

w sprawie udzielania pozwoleń na budowę lub przebudowę.

(Nr. S. B. 28-15).

Do

P. P. Wojewodów województw centralnych i wschodnich.

Doszło do wiadomości Ministerstwa, że niektóre zarządy gmin wiejskich na obszarach województw centralnych i wschodnich, wydając stronom potwierdzenia obioru podań o pozwolenie na budowę lub przebudowę, zamieszczają w tych potwierdzeniach pouczenia, że brak odmowy władzy w okresie trzech tygodni uprawnia stronę do rozpoczęcia odnośnych robót budowlanych.

O ile samo wydawanie przez władzę stronom potwierdzeń odbioru podań jest przewidziane w art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), o tyle klauzula milczącego załatwienia podania (pozwolenia na budowę lub prze-

budowę) nie znajduje oparcia ani w cytowanem rozporządzeniu, ani w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202).

Używanie przez zarządy gmin takich klauzul było uzasadnione wówczas, gdy obowiązywała ustawa z dnia 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 715) uchylona w roku 1928 przez art. 419, p. 9 cyt. rozporządzenia o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli, nie znajduje natomiast uzasadnienia w obecnie obowiązujących przepisach.

Coprawda rozporządzenie z dnia 16 lutego 1928 r. w art. 344 przewiduje dla władzy okresy na rozpatrzenie podania strony w sprawie udzielenia pozwolenia na budowę lub przebudowę, lecz nie zawiera postanowienia, jak wspomniana uchylona ustawa z dnia 18 lipca 1924 r., że brak w danym okresie odmownej odpowiedzi na podanie jest równoznaczny z udzieleniem takiego pozwolenia, zatem zwłoka władzy uprawnia stronę tylko do żądania w myśl art. 70 rozp. post. admin. załatwienia podania przez instancję wyższą, bynajmniej zaś nie uprawnia do wykonania odnośnych robót budowlanych.

Komunikując o powyższem Ministerstwo prosi P. P. Wojewodów o wydanie odpowiednich zarządzeń.

(—) *Korsak*
PODSEKRETARZ STANU

39.

OKÓLNIK Nr. 21

z dnia 15 lutego 1934 r.

o wytycznych w sprawie powoływania wójtów zawodowych

(Nr. SS. 16-8-1)

Do

P. P. Wojewodów (województw centralnych i wschodnich).

Ze sprawozdań otrzymywanych od P. P. Wojewodów wynika, że P. P. Wojewodowie przy wprowadzeniu w gminach wiejskich instytucji wójtów zawodowych kierują się zbyt różnemi kryterjami.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów o stosowanie w omawianej sprawie następujących wytycznych:

Instytucje wójtów zawodowych należy powoływać tylko w niektórych gminach wiejskich specjalnie trudnych do administrowania i posiadających rozwiniętą gospodarkę gminną, a więc w niektórych gminach przemysłowych, letniskowych, uzdrowiskowych i ewentualnie posiadających na swym obszarze miasteczka (osady) o ożywionym ruchu handlowym.

Dokonywanie wyboru i zatwierdzanie kandydatów na wójtów zawodowych winno być nacechowane specjalną ostrożnością. Z tych względów w gminach, w których zamierzone jest powołanie wójtów zawodowych, można narazie nie wprowadzać instytucji wójta zawodowego, natomiast należy dokonać wyborów wójta niezawodowego — po upływie zaś roku lub dwóch lat, gdy kandydat należycie będzie się wywiązywał ze swych obowiązków, wywołać należy uchwałę o wprowadzenie instytucji wójta zawodowego i dotychczasowego niezawodowego wybrać na stanowisko zawodowego.

Należy tu jednak zaznaczyć, że sam fakt ustanowienia w gminie instytucji wójta zawodowego nie pozbawia mandatu urzędującego wójta niezawodowego i ten ostatni urzęduje nadal, chyba, że zostanie wybrany na wójta zawodowego, lub utraci mandat w sposób przewidziany w odpowiednich postanowieniach ustawy samorządowej.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza, by starostowie po podjęciu przez rady gminne uchwał o wprowadzeniu w gminach stanowisk wójtów zawodowych, a przed zatwierdzeniem przez wydziały powiatowe decyzyj, o których mowa w art. 49 ust. (1) ustawy samorządowej, każdorazowo uzyskiwali na taką decyzję przedwstępną aprobatę Pana Wojewody.

(—) *Korsak*
PODSEKRETARZ STANU

40.

OKÓLNIK Nr. 22

z dnia 17 lutego 1934 r.

o stosowaniu przepisów okólnika Nr. 128 z 1933 r do ustalenia wieku poborowych.

(Nr. Wojsk. A. 3-2)

Do

P. P. Wojewodów (województw centralnych i wschodnich i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W związku z treścią okólnika Nr. 128 z dn. 28.XII.1933 r. powstaje kwestja, czy i, w danym razie, w jakiej mierze tryb przewidziany tym okólnikiem mógłby być zastosowany w przypadkach nieistnienia metryk urodzenia poborowych i czy które z zaświadczeń określonych w punkcie 5-m wymienionego okólnika może zastąpić orzeczenie komisji poborowej powołanej do określenia wieku u poborowych w myśl § 189 rozp. wyk. do ustawy

o powsz. obow. wojsk. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 270 z 1930 r.).

W kwestji tej Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia co następuje:

Wskutek nieistnienia w wielu miejscowościach aktów stanu cywilnego (metryk urodzenia), wywiezionych lub zniszczonych w czasie wojny światowej, może okazać się znaczna ilość osób należących do rocznika 1914 i młodszych, które nie będą mogły udowodnić zapomocą metryki urodzenia swego wieku, a które w roku bieżącym osiągają wiek poborowy.

Tryb określony w § 189 powołanego rozp. wyk. dla określenia wieku takich poborowych będzie w wypadkach występujących masowo uciążliwym, a pod względem wyniku nie da lepszych rezultatów niż tryb przewidziany w okólniku Nr. 128.

Gdy nadto komisja poborowa nie daje bynajmniej gwarancji dokładnego określenia wieku, a § 189 w ustępie ostatnim nawet przewiduje możność na podstawie urzędowego stwierdzenia późniejszego sprostowania określonej przez kom. pob. daty urodzenia, to należy przyjść do wniosku, że stwierdzenie urzędowe daty urodzenia w trybie okólnika Nr. 128 byłoby wystarczające i dla zadań poboru miarodajne.

Aczkolwiek zapisanie do danego rocznika list poborowych (rejestrów) powinno w zasadzie nastąpić na podstawie metryki urodzenia, to jednak, z uwagi na to: 1) że może ono nastąpić również na podstawie orzeczenia kom. pob., określającego wiek danej osoby i 2) że ostateczne uregulowanie stosunku do powszechnego obowiązku wojskowego, a w szczególności do służby wojskowej opiera się na orzeczeniu kom. pob. o fizycznej zdolności do służby wojskowej, dla zapisania do list poborowych (rejestrów) będzie w braku metryki wystarczające zaświadczenie wzoru „A".

Wobec powyższego w związku z czynnościami przygotowawczemi do poboru w wypadkach, w których określanie wieku przez kom. pob w trybie § 189 rozp. wyk. byłoby zbyt uciążliwe, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca korzystać z przepisów powołanego okólnika Nr. 128 i, skierowywując osoby, nieposiadające metryk urodzenia z powodów wymienionych w tym okólniku, na drogę w nim przepisaną, żądać przedstawienia stosownego zaświadczenia.

W wypadku przedstawienia zaświadczenia wzoru „A" należy zaniechać określania wieku w trybie § 189 rozp. wyk. do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym.

(—) *Wyszyński mjr.*
DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO

41.

OKÓLNIK Nr. 23

z dnia 16 lutego 1934 r.

w sprawie nowych nazw ustawowych organów ustrojowych związków samorządowych.

(Nr SS. 16-7-1)

Do

P. P. Wojewodów (oprócz wojewody śląskiego).

Przepisy art. 1 ustawy o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) w sprawie nazw organów ustrojowych związków samorządowych obowiązują zasadniczo od dnia wejścia w życie tej ustawy, t. j. od dnia 13 lipca ub. r.

Ze względu jednak na inne przepisy ustawy samorządowej w niektórych związkach samorządowych na obszarze województw południowych i zachodnich nowe nazwy organów ustrojowych mogą być wprowadzone dopiero w czasie późniejszym.

Mianowicie zgodnie z artykułem 109 ustawy samorządowej w województwach południowych organa ustrojowe gmin, rządzących się ustawą z dnia 3 lipca 1896 r. (Dz. u. kr. Nr. 51), a niezaliczonych z mocy ustawy do rzędu miast (art. 82 ust. 2 ustawy samorządowej), zatrzymują tymczasowo dotychczasowe swe nazwy aż do czasu podniesienia tych gmin do rzędu miast w drodze rozporządzeń Ministra Spraw Wewnętrznych, przewidzianych w art. 82 ust. (3) ustawy samorządowej, względnie aż do czasu rozciągnięcia na te gminy ustawy gminnej z dnia 12 sierpnia 1866 r. (Dz. u. kr. Nr. 19 (w myśl art. 82 ust. (4).

Na tymże samym obszarze województw południowych zgodnie z art. 113 ustawy samorządowej zatrzymują swe dotychczasowe nazwy tymczasowe organa powiatowych związków samorządowych aż do czasu powołania normalnych organów w tych związkach w myśl art. 57 tej ustawy.

O ile chodzi o wszystkie gminy wiejskie jednostkowe na obszarze województw południowych i zachodnich, to jakkolwiek zasadniczo nowe nazwy organów ustrojowych weszły w życie w odniesieniu do tych gmin z dniem 13 lipca ub. r, to jednak ze względu na bliską reformę gminną w myśl art. art. 10, 102 i 103 ustawy samorządowej, wskutek której wiele z obecnych gmin jednostkowych przekształci się na gromady, nie należałoby ze względów praktycznych, w szczególności oszczędnościowych, żądać od rzeczonych gmin uskuteczniania zmian nazw w myśl art. 1 ustawy samorządowej w tabliczkach zewnętrznych i innych tego rodzaju

napisach, których zmiana musiałaby pociągnąć za sobą wydatki pieniężne.

W szczególności, jeżeli chodzi o nazwę przełożonych gmin jednostkowych w województwach zachodnich, to wskazane jest zatrzymanie dotychczasowej nazwy tych przełożonych, t. j. nazwy sołtysa, a nie wprowadzanie narazie nowej nazwy wójta ze względu na tymczasowe istnienie w tych województwach organizacji wójtostw z wójtami jako kierownikami tych wójtostw na czele, wskutek czego używanie przez przełożonych gmin wiejskich nazwy wójta prowadziłoby do nieporozumień i zamieszania.

Poza wyszczególnionemi przeto wyjątkami na obszarach województw południowych i zachodnich, organa ustrojowe związków samorządowych powinny już od 13 lipca ub. r. używać jedynie nazw, ustalonych ustawą o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego, w szczególności we wszystkich napisach.

W napisach powinna być wymieniona nazwa ustawowa danego organu ustrojowego oraz przez podanie nazwy miejscowości, będącej siedzibą tego organu, nazwa danego związku samorządowego.

Nazwa miejscowości powinna być wymieniona w 7-ym przypadku, jeżeli napis odnosi się do zarządu gminnego, rady gminnej, zarządu miejskiego lub rady miejskiej, wydziału powiatowego lub rady powiatowej oraz przewodniczącego wydziału powiatowego.

Jeżeli organ ustrojowy związku samorządowego ma siedzibę w miejscowości, od której nie pochodzi nazwa związku, wtenczas po nazwie miejscowości w 7-ym przypadku, która w tych wypadkach oznacza tylko siedzibę organu, powinna być umieszczona nazwa związku samorządowego w 1-ym przypadku.

Ze względu na to, że nazwy gmin wiejskich niejednokrotnie w różnych powiatach się powtarzają, należy w napisach, obejmujących organa ustrojowe gmin wiejskich, podawać także nazwę powiatu w 1-ym przypadku.

W myśl powyższego brzmienie napisów organów ustrojowych związków samorządowych powinno się przedstawiać przykładowo w następujący sposób:

a) „Zarząd Gminny w Dobrzejewicach powiat lipnowski",
b) „Rada Gminna w Dobrzejewicach powiat lipnowski",
c) „Zarząd Gminny w Grójcu gmina Kobylin powiat grójecki",
d) „Zarząd Miejski w Poznaniu",
e) „Rada Miejska w Poznaniu",
f) „Zarząd Miejski w mieście stoł. Warszawie",
g) „Rada Miejska w mieście stoł. Warszawie",
h) „Wydział Powiatowy w Płocku",
i) „Przewodniczący Wydziału Powiatowego w Płocku",
j) „Rada Powiatowa w Płocku",
k) „Tymczasowy Zarząd Powiatowy w Płocku",
l) „Wydział Powiatowy w Grodzisku Mazowieckim, powiatowy związek samorządowy błoński".

W razie konieczności skrócenia napisu ze względów technicznych, skrót napisu może polegać na skróceniu lub opuszczeniu poszczególnych wyrazów o mniej istotnem znaczeniu. Nigdy nie może być w napisach opuszczona lub skrócona nazwa miejscowości z wyjątkiem nazw złożonych z dwu lub więcej wyrazów, gdy skrócenie jednego z tych wyrazów jest zwyczajowo przyjęte. W nazwie ustawowej organu (zarząd gminy, rada gminna, zarząd miejski i t. p.) mogą być poszczególne wyrazy opuszczone lub skrócone tylko wyjątkowo.

Tym sposobem dopuszczalne skróty wyżej podanych przykładowo napisów wyglądałyby następująco:

a) „Zarząd Gminny w Dobrzejewicach pow. lipnowski",— skrót wyjątkowo dalej idący: „Zarząd Gm. w Dobrzejewicach pow. lipnowski";
b) „Rada Gminna w Dobrzejewicach pow. lipnowski",—skrót wyjątkowo dalej idący: „Rada Gm. w Dobrzejewicach pow. lipnowski";
c) „Zarząd gminny w Grójcu gm. Kobylin pow. grójecki", — skrót wyjątkowo dalej idący: „Zarząd Gm. w Grójcu gm. Kobylin pow. grójecki";
d) „Zarząd M. w Poznaniu" (skrót wyjątkowy);
e) Rada M. w Poznaniu" (skrót wyjątkowy);
f) „Zarząd Miejski w m. st. Warszawie",— skrót wyjątkowy: „Zarząd M. w m. st. Warszawie";
g) „Rada Miejska w m. st. Warszawie", — skrót wyjątkowy: „Rada M. w m. st. Warszawie";
h) „Wydział Pow. w Płocku";
i) „Przewodniczący Wydziału Pow. w Płocku",—skrót wyjątkowy: „Przewodniczący Wydz. Pow. w Płocku";
j) „Rada Pow. w Płocku";
k) „Tymcz. Zarząd Pow. w Płocku";
l) „Wydział Pow. w Grodzisku Maz., pow. związek sam. błoński", — skrót wyjątkowo dalej idący: „Wydział Pow. w Grodzisku Maz., pow. zw. sam. błoński".

W razie koniecznej potrzeby jeszcze dalej idącego skrócenia napisów może być wyjątkowo skrót: „pow." zastąpiony samą literą: „p.".

W napisach umieszczanych na oznakach, pieczęciach, pismach oraz dokumentach urzę-

dowych należy używać zawsze jedynie zasadniczej nazwy ustawowej organu zarządzającego, zachowując wyżej ustalone jej brzmienie, a więc: „Zarząd Gminny w . . . . .“, „Zarząd Miejski w . . . . .“, „Wydział Powiatowy w . . . . .“, bez względu na to, czy dana sprawa jest z zakresu administracji samorządowej, czy też z zakresu administracji rządowej i czy załatwiana jest kolegjalnie czy też jednoosobowo.

Nazw: „Tymczasowy zarząd gminny“ lub „miejski“, „Tymczasowy Zarząd Powiatowy w . . . . .“ nie należy używać w żadnym razie w pieczęciach urzędowych związków samorządowych, podobnież nazw takich unikać należy w napisach nagłówkowych akt i korespondencji urzędowej, — wyjątek pod tym względem stanowi tylko powiatowy związek samorządowy, w którym używanie w napisach akt i korespondencji (nigdy natomiast w pieczęci urzędowej) nazwy: „Tymczasowy Zarząd Powiatowy w . . . . .“ jest dopuszczalne w przypadku, przewidzianym w ust. (5) art. 73 ustawy samorządowej.

Nie należy również używać ani w napisach akt i korespondencji urzędowej, ani w pieczęciach urzędowych nazwy przełożonego gminy (wójta, burmistrza, prezydenta miasta), nazwy zaś: „przewodniczący wydziału powiatowego“ można używać jedynie w napisach korespondencji urzędowej, natomiast nie można jej używać w napisie pieczęci urzędowej.

Z powyższego wynika, że pieczęcie urzędowe związków samorządowych muszą nosić ustawową nazwę normalnego organu zarządzającego w pełnem brzmieniu („Zarząd Gminny w . . . . . powiat . . . . .“, „Zarząd Miejski w . . . . .“, „Wydział Powiatowy w . . . . .“) bądź w odpowiednim skrócie.

W napisach nagłówkowych akt i korespondencji urzędowej gmin wiejskich i miast należy używać ustawowej nazwy normalnego organu zarządzającego, stosując skróty w odniesieniu tylko do gminy wiejskiej dla wyrazu „gminy“ („gm.“), gdy nazwa jej musi być przytoczona oraz dla wyrazu „powiat“ („pow.“).

Ponadto może być wskazane wyszczególnianie w napisach nagłówkowych pism urzędowych pod zasadniczą nazwą organu zarządzającego nazwy odnośnej komórki organizacyjnej zarządu, t. j. wydziału, oddziału, sekcji, urzędu, albo nazwy zakładu, przedsiębiorstwa łącznie z nazwą ich komórek organizacyjnych i t. p., co może mieć praktyczne znaczenie w dużych miastach i powiatowych związkach samorządowych, może bowiem ułatwiać stronom interesowanym komunikowanie się z właściwemi komórkami organizacyjnemi administracji samorządowej. Natomiast niedopuszczalne jest umieszczanie w napisach nagłówkowych wyłącznie tylko nazwy komórki organizacyjnej biura zarządu albo nazwy zakładu lub przedsiębiorstwa, z pominięciem nazwy organu zarządzającego danego związku samorządowego.

Podpis na pismach i dokumentach urzędowych powinien się składać z nazwy urzędowej przełożonego związku samorządowego jak: „Wójt“, „Burmistrz“, „Prezydent Miasta“, „Przewodniczący Wydziału Powiatowego“ oraz umieszczonego pod tą nazwą własnoręcznego podpisu (nazwisko i imię, bądź samo tylko nazwisko), przyczem pod własnoręcznym podpisem musi być umieszczone ręcznie lub mechanicznie pełne i wyraźne brzmienie podpisu.

Jeżeli w gminie wiejskiej lub mieście funkcje wójta, burmistrza lub prezydenta miasta (zastępcy) sprawuje tymczasowy przełożony gminy (zastępca), powołany w drodze nominacji lub delegacji na mocy art. 50 55 (2), 72 lub 73 ustawy samorządowej, wówczas używa on nazwy (tytułu) "Tymczasowy“ (w skrócie „Tymcz.“) Wójt, Burmistrz, Prezydent Miasta i t. p. „Tymcz. podwójci, wiceburmistrz“ i t. p. Pozwala na to zestawienie określenia „tymczasowy przełożony gminy“, użytego w art. 50 ust. (4), (5) i (7), jak również w art. 73 ust (1) i (2) z postanowieniami końcowemi ust. (7) art. 1 tej ustawy.

Wszystkie pisma urzędowe i dokumenty, których nie podpisuje przełożony gminy (przewodniczący wydziału powiatowego) osobiście, podpisywane są z oznaczeniem „za Wójta“ (Burmistrza, Prezydenta Miasta, Przewodniczącego Wydziału Powiatowego). Jedynie orzeczenia i elaboraty fachowo-lekarskie, lekarsko-weterynaryjne, jako też fachowo-techniczne są podpisywane przez odnośnego funkcjonarjusza fachowego bez dodatku „za Burmistrza, Prezydenta Miasta” i t. p.; jednak i w takich przypadkach pisma, do których powyższe orzeczenia, świadectwa i elaboraty są załącznikami, podpisywane być winny w zwykłym trybie.

Zastępca przełożonego gminy podpisuje pisma i dokumenty urzędowe w czasie, gdy przełożony gminy czasowo nie pełni swych obowiązków służbowych, z oznaczeniem: „Wójt (Burmistrz, Prezydent Miasta) w z.“ (w zastępstwie).

Osoba, która pełni funkcje przełożonego gminy wskutek czasowego nieobsadzenia tego stanowiska podpisuje z oznaczeniem: „Wójt (Burmistrz, Prezydent Miasta) p. o.“.

Wyjaśnienia powyższe stosują się analogicznie przy podpisywaniu pism i dokumentów powiatowych związków samorządowych.

Przy podpisywaniu pism i dokumentów urzędowych z oznaczeniem: „za“, „w z.“ i „p. o.“ powinno być wymienione także stanowisko (tytuł urzędowy) podpisującego, n. p.: podwójci, wiceburmistrz, wiceprezydent, wicestarosta, sekretarz zarządu miejskiego i t. p. Pod wymienionem stanowiskiem (tytułem urzędowym) podpisującego następuje własnoręczny podpis, a pod

własnoręcznym podpisem powinno być zamieszczone ręcznie bądź mechanicznie pełne i wyraźne brzmienie podpisu.

W wypadkach koniecznej potrzeby zamówienia nowej pieczęci urzędowej, przewidzianych w ust 7-ym okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14 marca 1933 r. Nr. 24 (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 4, poz. 54) związki samorządowe powinny zamawiać pieczęcie według nowego typu, unormowanego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 629) oraz rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 593), za pośrednictwem Pana Wojewody w Mennicy Państwowej, stosując się do wskazówek zawartych w tym okólniku z uwzględnieniem zmian, wynikających z niniejszego okólnika odnośnie do brzmienia napisów.

(—) *Korsak*
PODSEKRETARZ STANU

42.

OKÓLNIK Nr. 24

z dnia 15 lutego 1934 r.

o normach wynagrodzeń za prace architektoniczne, wykonywane przez urzędników państwowych.

(Nr. BB. 1-21).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W związku z okólnikiem Nr. 116 (Nr. BB. 21-248) z dnia 29.XI.1933 r. w sprawie norm wynagrodzeń za prace architektoniczne dla architektów i inżynierów prywatnych, zredukowanych tym okólnikiem o 20% w stosunku do norm poprzednich, zarządzam niniejszem stosowanie norm wynagrodzenia za prace, wykonywane (za zezwoleniem) przez architektów i inżynierów, będących urzędnikami państwowymi, w wysokości 75% norm wydanych dla architektów prywatnych, przyczem w tym wypadku nie przysługuje projektującym zwrot jakichkolwiek wydatków, poniesionych z tytułu wykonywania prac architektonicznych.

W ten sposób normy, przewidziane w zarządzeniu b. Min. Rob. Publ. z dnia 7.XII.1927 r. Nr. IX-3538, należy dla architektów-urzędników obniżać każdorazowo o 40%, nie stosując już poza tem żadnych opłat dodatkowych.

Powyższe dotyczy wszystkich prac, wyszczególnionych w okólniku Min. Spr. Wewn. Nr. 116 (Nr. BB. 21-248).

(—) *Korsak*
PODSEKRETARZ STANU

A.

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

43.

PISMO OKÓLNE

z dnia 9 lutego 1934 r.

o podatku dochodowym w związku z nowemi przepisami uposażeniowemi

(Nr. GB. 15 16)

P. P. Wojewodom, Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę, Naczelnikowi Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach, Prezesom Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła do wiadomości i stosowania odpis pisma Min. Skarbu Nr. D V 4130-2-34.

(—) *Hausner*
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

Załącznik do pisma ok. GB. 15—16.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 4130/2/34
Warszawa,
dnia 5 lutego 1934 r.
Zmiana przepisów uposażeniowych a podatek dochodowy.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw, wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

W związku z przepisami art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu fankcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 664), art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospo-

litej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 665), art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 666), § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24), § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 26)— wyjaśnia się co następuje:

Ze zwolnienia od państwowego podatku dochodowego korzystają wszelkiego rodzaju wynagrodzenia, wypłacane na podstawie wymienionych wyżej rozporządzeń osobom, których stosunek służbowy w dziedzinie wynagrodzenia jest unormowany na podstawie powyższych rozporządzeń. Nie korzysta zatem ze zwolnienia od państwowego podatku dochodowego wynagrodzenie, wypłacane pracownikżm kontraktowym z uwagi na to, że wypłata wynagrodzenia opiera się na umowie prywatno - prawnej. Jeżeli pracownik państwowy obok wynagrodzenia, pobieranego na podstawie wymienionych wyżej rozporządzeń pobiera ponadto ze Skarbu Państwa wynagrodzenie z tytułu umowy prywatno - prawnej o najem usług, to to ostatnie wynagrodzenie podlega państwowemu podatkowi dochodowemu.

Za wynagrodzenie, wypłacone na podstawie wymienionych na wstępie rozporządzeń należy uważać: uposażenie zasadnicze, dodatki lokalne, dodatki funkcyjne, dodatki służbowe, zasiłki wyrównawcze, wszelkiego rodzaju inne dodatki, których wypłata opiera się na wymienionych, na wstępie rozporządzeniach (dodatki reprezentacyjne, dodatki na umundurowanie i wyekwipowanie, dodatki aeronautyczne i t. p.), wreszcie wszelkiego rodzaju zasiłki i nagrody pieniężne, wypłacane z funduszów wstawianych specjalnie na ten cel do preliminarza budżetowego.

Wynagrodzenia, otrzymane za spełnianie czynności komisarzy w instytucjach kredytowych, przy giełdach, w przedsiębiorstwach i t. p jak również wynagrodzenia, otrzymywane za spełnianie czynności członków zarządu, rad nadzorczych oraz komisyj rewizyjnych tudzież tym podobnych czynności, podlegają państwowemu podatkowi dochodowemu na ogólnych zasadach. Przy obliczeniu wysokości podatku dochodowego od tych wynagrodzeń nie należy brać pod uwagę wynagrodzenia wolnego od podatku dochodowego.

Wynagrodzeń wolnych od państwowego podatku dochodowego nie należy również brać pod rozwagę przy ustalaniu różnicy z tytułu kumulacji uposażeń w myśl art. 112a ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu art. 3 ustawy z dnia 7 listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 771).

Wyjaśnienia, zawarte w niniejszym okólniku mają odpowiednie zastosowanie do wynagrodzeń pracowników o charakterze publiczno-prawnym w monopolach państwowych oraz do wynagrodzeń funkcjonarjuszów administracji lasów państwowych, wypłacanych na podstawie przepisów obowiązujących z dniem 1 lutego 1934 r.

(—) Wł. Zawadzki
MINISTER SKARBU

44.

PISMO OKÓLNE

z dnia 12 lutego 1934 r.

o zatrzymywaniu dowodów tożsamości koni przez komorników.

(Nr. Wojsk. J. 4-3-2).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Przesyłając do wiadomości okólnik Ministerstwa Sprawiedliwości Nr. 1680/II A/33 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi jednocześnie w przypadku, gdyby odnośne organa sądowe nie stosowały się do umieszczonych w okólniku zarządzeń, o zawiadomienie o tem Ministerstwa z podaniem konkretnych faktów.

(—) Wyszyński mjr.
DYREKTOR BIURA WOJSKOWEGO

MINISTERSWO
SPRAWIEDLIWOŚCI
Warszawa,
dnia 24 lutego 1933 r.
Nr. II. A. 1231/33.

Załącznik do pisma ok. Wojsk. J. 4-3-2.

OKÓLNIK Nr. 1680/II.A/33

w sprawie dowodów tożsamości koni.

Do

wszystkich sądów.

Doszło do mojej wiadomości, że niektórzy komornicy, przy zajęciu w drodze egzekucji koni odbierają od właścicieli dowód tożsamości

zajętego konia lub też, że sprzedając zajęte konie na licytacji, nie wręczają nabywcom wspomnianych dowodów tożsamości.

Ponieważ dowód tożsamości konia jest dokumentem ściśle związanym z danym koniem i musi znajdować się stale w rękach posiadacza konia, przeto polecam, aby komornicy pozostawiali dowody tożsamości koni u właścicieli (posiadaczy), dopóki koń zostaje w ich posiadaniu, chociażby był egzekucyjnie zajęty, a dopiero po sprzedaży licytacyjnej wręczali te dowody nabywcom koni.

(—) *C. Michałowski*
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

45.

PISMO OKÓLNE

z dnia 19 lutego 1934 r.

o korzystaniu z biletów bezpłatnej jazdy koleją.

(GB. 16/6/3).

Do
P. P. Wojewodów.

Zmieniając p. 2 pisma okólnego z dnia 24 marca 1932 r. Nr. GB. 16/6 w sprawie korzystania z biletów bezpłatnej jazdy koleją, Ministerstwo prosi o zarządzenie przestrzegania następującej zasady:

Urzędnik, mający odbyć podróż służbową z użyciem kolei zwraca się do urzędnika, przechowującego bilety kolejowe i prowadzącego kontrolę ich zużytkowania o wydanie biletu. W razie, gdy bilety będą zajęte, należy wydać zainteresowanemu urzędnikowi zaświadczenie, podpisane przez upoważnionego urzędnika (ewent. przez urzędnika prowadzącego kontrolę zużytkowania biletów) tej treści:

„Stwierdzam, że w dniu . . . .
p. N. N. . . . . . nie mógł być wydany bezpłatny bilet kolejowy z braku wolnych biletów".

Zaświadczenia takie winny być dołączane do rachunków w celu usprawiedliwienia wydatku, poniesionego przez rachunkozdawcę na bilet kolejowy.

(—) *Hausner*
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 12 lutego Nr. 12 Rok 1934

Poz. 97. Konwencja o ograniczeniu fabrykacji i o uregulowaniu podziału środków odurzających oraz protokół podpisania, podpisane w Genewie dnia 13 lipca 1931 r.

Poz. 98. Oświadczenie rządowe z dnia 23 listopada 1933 r. w sprawie złożenia dokumentów ratyfikacyjnych konwencji o ograniczeniu fabrykacji i o uregulowaniu podziału środków odurzających oraz protokółu podpisania, podpisanych w Genewie dnia 13 lipca 1931 r. i aktów przystąpienia do tej konwencji.

Poz. 99. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 12 grudnia 1933 r. o patentach retmańskich.

B.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 12 lutego Nr. 34 Rok 1934

z 13 lutego Nr. 35 Rok 1934

Poz. 48. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dn. 5 lutego 1934 r. w sprawie umorzenia Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Poz. 49. Okólnik Ministra Skarbu T. 7 w sprawie ekstraktu quebrachowego.

Poz. 50. Okólnik Ministra Skarbu T. 8 w sprawie cła od łat bukowych.

z 14 lutego Nr. 36 Rok 1934

Poz. 51. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 grudnia 1933 r. o nadaniu statutu izbie rzemieślniczej w Łucku.

z 15 lutego Nr. 37 Rok 1934

z 16 lutego Nr. 38 Rok 1934

z 17 lutego Nr. 39 Rok 1934

Poz. 52. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 grudnia 1933 r. o nadaniu statutu izbie rzemieślniczej w Stanisławowie.

z 19 lutego Nr. 40 Rok 1934

Poz. 53. Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 12 lutego 1934 r. o kolejności obowiązkowego dostarczania samolotów na rzecz wojska w czasie pokoju przez właścicieli prywatnych statków powietrznych.

Poz. 54. Obwieszczenie Ministra Komunikacji z dnia 12 lutego 1934 r. w sprawie instytucyj, upoważnionych do badania zdolności statków powietrznych do lotu i nadzoru technicznego nad temi statkami.

z 20 lutego Nr. 41 Rok 1934

Poz. 55. Zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 lutego 1934 r. o wewnętrznej organizacji dyrekcyj lasów państwowych.

Poz. 56. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 10 lutego 1934 r. w sprawie umorzenia Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Drukarnia Policyjna, Warszawa, Trębacka 11.